

владици, да не ги вика на служба и да приема отъ тѣхъ благословия. Който не послуша, патриката ще го прокълне. Господъ щѣлъ да го накаже и, кога умре, тѣлото му не щѣло да се стопи въ земята.

Изплашили се българитѣ отъ тази клетва на цариградския гръцки патрика. Старцитѣ се умислили, бабитѣ посърнали и заплакали. Народътъ не знаеялъ що да прави. Страхътъ отъ Божие наказание на оня свѣтъ билъ голѣмъ...

Въ това време Д-ръ Лонгъ билъ въ Велико Търново. Той вървѣлъ по улицата и останалъ почуденъ, като видѣлъ, че всички жени, които се връщали отъ църквата, плачели и се тюхкали... сукбѣли коситѣ си.

— Защо плачете? попиталъ женитѣ Д-ръ Лонгъ.

— Голѣма беда ни сполетѣ, господине! Патриката ни е прокълналъ да се не стопимъ въ гроба, ако цѣлуваме ржка на българскитѣ владци и ако слушаеме тѣхната служба.

Д-ръ Лонгъ се усмихналъ и казалъ на натжженитѣ :

— Напраздно се страхувате и треперете! Вашитѣ български владци сж добри, учени, честни и почтени люде. Клетвитѣ на гръцкия патрика не ги ловятъ. Не се бойте и вие отъ тѣхъ. Господъ слуша молбитѣ само на добритѣ хора. Гръцкият патрика не дава на вашитѣ владци да редятъ народната ви църква, да ви поучаватъ и да служатъ по вашия езикъ. Разбирате ли вие гръцка служба? — Не.—Е, не е ли по-угодно на Бога вие да се изповѣдате отъ ваши хора на вашия езикъ? Богъ иска, всѣки да говори на майчинъ езикъ и да слуша богослужението на сжщия езикъ. Най-сетне, има ли гръцкият патрика такава голѣма сила, че като каже — тѣлото